

рѣ-тѣ мѣ, и да го познаватъ кѣто глѣва на церква-та. Гърци-те сѣ отговориха, че неможатъ да сѣ разговаратъ за вѣрѣ-тѣ и Божественны-те работы сѣ человекы, кои-то употреблаватъ превосходство на своеколно господарство. И папини-те намѣстници сѣ върнаха напразно, а Андроникови-те посланици не свършиха нищо при папа.

Глава 112.

За ересы-те на Варлаама Калакрійскагѣ.

Въ време-то на царь Андроника младягѣ, доде въз Константинополь отъ Италиа нѣкой монахъ изъ Калакрійж, именемъ Варлаамъ; и понеже сѣ пріе добръ отъ царь-атъ, свои-те си дѣла похвалываше, а Византіицы-те уничтожаваше, но слѣдъ малко време сѣ подигра отъ Византіици-те, зато повѣгна въз Тесалоникъ, гдѣто подиграваше монасы-те: но Григорій Палама, кой-то бѣше тогава свѣщенмонахъ, го совѣтѣва, да пристани, да клевети монасы-те, а Варлаамъ писа противъ него много; а найпаче понеже рече, че явлена-та на преображеніе-то Хрїстово свѣтлость была несоздана: но и Палама писа противъ него, па и свѣтогорци-те издадоха еднѣ книгѣ противъ Варлаама; зато Варлаамъ, за да сѣ управди, доде въз Константинополь, и побѣждаваше, да стани соборъ за това; и соборъ сѣ събра въз свѣтъ Софіѣж, въз лѣто отъ Хрїста хиллдо и триста и четьриде-